

Lyrisk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydning for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i Lyriskspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk til Bente for utfordringen – takk for alle dikt du til nå har delt med meg.

I gymnastiden valgte jeg stort sett tolking av dikt som norskoppgave, kjente en spenning ved å finne mening i ordene og hva dikteren selv ønsket å formidle. Men det er først de siste årene at dikt har fått en spesiell betydning for meg. Det er som å være på en «reise» inn i ulike verdener hvor jeg får ta del i andres fortellinger og forståelser i en språkform som pirrer min nysgjerrighet. Jeg blir utfordret

til å utvide mine horisonter og forståelser og å relatere dette til «reisen» i mitt eget liv.

Diktet jeg vil dele med dere er et dikt jeg for tre år siden fikk av en eldre mannlig pasient. Han er en mann av få ord, men har et blikk og ansiktsuttrykk som vitner om at livet har gitt han mange prøvelser. «Slik tenker jeg og er jeg», sa han og ga meg diktet «Dristig som havet» av Inger Hagerup. Jeg er takknemlig for at han ville dele dette diktet med meg.

Dristig som havet

Dristig som havet skulle mitt hjerte være.
 Alt skal det løfte mot lyset. Alt skal det bære.
 Stormer kan sprengte. Bølger kan skumme og briste.
 Alt skal mitt hjerte tåle. Alt – til det siste.

Dypt under dypet ligger min skjebne og sover.
 Følger den også havets veldige lover?
 Flyter den opp en stormdag som lik imot stranden?
 Vil jeg gå under av det? Blir jeg en annen?

Dristig som havet skulle mitt hjerte være.
 Alt skal det løfte mot lyset. Alt skal det bære
 Stolt og urokkelig i flo som i fjære.

Jeg sender stafetten videre til min
 gode venn og kollega Tor Carlsen i Skien.

Kristin Prestegaard